

REGLUGERÐ

um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála.

I. KAFLI

Orðskýringar.

1. gr.

Í reglugerð þessari hafa eftirfarandi orð merkingu sem hér segir:

Innlendur aðili merkir einstakling búsettan hér á landi án tillits til ríkisfangs, félag, stofnun, sjóð eða annan lögaðila, sem á heimili hér á landi, sendiráð Íslands í útlöndum og íslenska starfsmenn þeirra og íslenska ríkisborgara, sem starfa tímabundið hjá alþjóðastofnunum í útlöndum, svo framarlega sem þeir eru skattskyldir hér á landi skv. íslenskum skattalögum. Einstaklingur telst búsettur hér á landi ef hann á lögheimili hér á landi eða á hér heimili samkvæmt skilgreiningu lögheimilislaga þótt hann sé jafnframt skráður með lögheimili erlendis. Lögaðili telst eiga heimili hér á landi ef hann er skráður til heimilis hér á landi eða telur heimili sitt hér á landi samkvæmt samþykktum sínum.

Erlendur aðili merkir einstakling búsettan erlendis án tillits til ríkisfangs, félag, stofnun, sjóð eða annan lögaðila, sem á heimili erlendis, erlent ríki og erlent ríkisfyrirtæki. Erlend sendiráð hér á landi, varnarlið á vegum Atlantshafsbandalagsins og erlendir starfsmenn þessara aðila, sem og makar þeirra og börn, teljast erlendir aðilar. Einstaklingur telst búsettur erlendis ef hann á lögheimili erlendis eða á þar heimili samkvæmt skilgreiningu lögheimilislaga þótt hann sé jafnframt skráður með lögheimili hér á landi. Lögaðili telst eiga heimili erlendis ef hann er skráður til heimilis erlendis eða telur heimili sitt erlendis samkvæmt samþykktum sínum.

Innlendur gjaldeyrir merkir íslenska peningaseðla, slegna peninga, tékka og aðrar ávísanir, víxla og önnur greiðslufyrirmæli, sem hljóða upp á greiðslu í íslenskum krónum, minnispeninga, gull, silfur og aðra dýra málma ef þeir eru notaðir sem gjaldmiðill í viðskiptum.

Erlendur gjaldeyrir merkir erlenda peningaseðla, slegna peninga, tékka og aðrar ávísanir, víxla og önnur greiðslufyrirmæli sem hljóða upp á greiðslu í erlendri mynt, minnispeninga, gull, silfur og aðra dýra málma ef þeir eru notaðir sem gjaldmiðill í viðskiptum.

Gjaldeyrisyfirfærsla merkir það að skipta innlendum gjaldeyri fyrir erlendan gjaldeyri eða erlendum gjaldeyri fyrir innlendan gjaldeyri eða reikningsviðskipti sem eru ígildi þess að gjaldeyrir sé látinn af hendi eða móttækinn.

Bein fjárfesting (á ensku: direct investment) merkir fjárframlag eða annað framlag til eigin fjár fyrirtækis eða kaup á hlut, sem fyrir er í fyrirtæki, til að öðlast virk áhrif á stjórn viðkomandi fyrirtækis.

Óbein fjárfesting (á ensku: portfolio investment) merkir fjárfestingu í verðbréfum, fyrst og fremst til að ávaxta fé en ekki til að öðlast virk áhrif á stjórn fyrirtækis.

Innlend verðbréf merkir hvers konar framseljanleg kröfuréttindi, s.s. hlutabréf, arðmiða, skuldabréf, vaxtamiða, hlutdeildarskírteini í verðbréfasjóði o.þ.h., svo og framseljanleg skilríki fyrir eignarréttindum öðrum en fasteignum eða einstökum lausafjármunum sem innlendir aðili gefur út.

Erlend verðbréf merkir hvers konar framseljanleg kröfuréttindi, s.s. hlutabréf, arðmiða, skuldabréf, vaxtamiða, hlutdeildarskírteini í verðbréfasjóði o.þ.h., svo og framseljanleg skilríki fyrir eignarréttindum öðrum en fasteignum eða einstökum lausafjármunum sem erlendir aðili gefur út.

Markaðsverðbréf merkir verðbréf í flokki framseljanlegra verðbréfa, þ.m.t. hlutabréfa, sem boðin eru einstaklingum og/eða lögaðilum til kaups með almennu útboði þar sem öll helstu einkenni bréfa í hverjum flokki eru hin sömu, þ.á m. nafn útgefanda (skuldara), fyrsti vaxtadagur og endurgreiðslu-, vaxta- og uppsagnarákvæði eftir því sem við getur átt.

Framvirk viðskipti (á ensku: forward contract) merkir samning, sem gerður er um skipti á gjaldmiðlum á tilteknum degi á umsömdu gengi (á ensku: currency forward contract), eða viðskipti sem fara fram á opinberum markaði og fela í sér kaup eða sölu á samningum um skipti á gjaldmiðlum í stöðluðum fjárhæðum á fastákveðnum degi á tilteknu markaðsgengi (á ensku: currency futures).

Skiptiréttur (á ensku: option) merkir samning sem gefur kaupanda hans rétt til að óska eftir kaupum eða sölu á gjaldmiðli á umsömdu gengi á lokadegi samnings (evrópskur skiptiréttur) eða hvenær sem er fyrir lokadag samnings (amerískur skiptiréttur).

Skipti (á ensku: swap) merkir samning þar sem hvor samningsaðila tekur á sig gjaldeyriskvaðir (á ensku: currency swap) og/eða vaxtaskilmála (á ensku: coupon eða interest rate swap) í lánsamningi sem hinn hefur gert.

ECU (á ensku: European Currency Unit) merkir evrópsku mynteininguna.

II. KAFLI

Almenn atriði.

2. gr.

Skylda til að skipta við innlendar stofnanir.

Vegna hagskýrslugerðar skulu allar viðskiptagreiðslur í erlendum gjaldeyri til og frá landinu, þ.m.t. fjármagnsflutningar, vera fyrir milligöngu innlands viðskiptabanka eða sparisjóðs nema Seðlabanki Íslands heimili annað.

3. gr.

Sölu- og skilaskylda á erlendum gjaldeyri.

Allur erlendir gjaldeyrir sem innlendir aðilar eiga eða eignast fyrir seldar vörur og þjónustu eða á annan hátt, skal seldur eða honum skilað til viðskiptabanka eða sparisjóðs innan eðlilegs frests frá því að gjaldeyririnn komst eða gat komist í umráð eiganda eða umboðsmanns hans.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er útgerðum fiskiskipa, sem sigla með og selja fisk eða fiskafurðir á erlendum markaði, heimilt að draga frá skilaskyldu söluandvirði í hlutaðeigandi ferð skyldugreiðslur til skipverja og nauðsynlegan kostnað vegna afgreiðslu og veru skipanna erlendis, svo og andvirði nauðsynja til skipsins, m.a. veiðarfæra vegna útgerðar þess.

Útflytjendum vöru og þjónustu og innlendum aðilum, sem hafa eignast erlendan gjaldeyri í samræmi við gildandi gjaldeyrisreglur, er heimilt að leggja útflutningstekjur og annan erlendan gjaldeyri inn á gjaldeyrisreikninga í innlendum viðskiptabanka eða sparisjóði,

sbr. 36. gr. Þessum aðilum er einnig heimilt með þeim takmörkunum, sem koma fram í 37. gr., að leggja erlendan gjaldeyri inn á reikninga í erlendum bönkum enda sé viðkomandi vara veðbandalaus gagnvart innlendum lánastofnunum.

Seðlabankinn getur veitt frekari undanþágur frá skilaskyldu á erlendum gjaldeyri en fram koma í 2. og 3. mgr. þessarar greinar.

4. gr.

Heimildir til að versla með erlendan gjaldeyri.

Auk Seðlabankans hafa viðskiptabankar, sparisjóðir, Lánastofnun sparisjóðanna hf. og Póst- og símamálastofnunin rétt til að versla með erlendan gjaldeyri innan marka sem Seðlabankinn ákveður að fengnu samþykki viðskiptaráðherra.

Innlendir aðilar, sem eiga viðskipti við erlenda ferðamenn, hafa heimild til að skipta erlendum gjaldeyri þeirra. Þeim gjaldeyri skal skilað til viðskiptabanka eða sparisjóðs án óeðlilegs dráttar, sbr. 3. gr. Upplýsingar um eðli viðskiptanna skulu fylgja við sölu erlenda gjaldeyrisins.

5. gr.

Gjaldeyrisleyfi.

Gjaldeyrisleyfi þarf fyrir greiðslum til útlanda í þeim tilvikum sem hér greinir:

1. Við innflutning á vörum sem háðar eru innflutningsleyfi skv. 13. og 14. gr.
2. Við fjármagnsflutninga frá landinu, þó ekki þá fjármagnsflutninga sem heimilaðir eru skv. ákvæðum í VI. kafla þessarar reglugerðar eða auglýsingum sem byggðar eru á henni. Fjármagnsflutningar á vegum ríkissjóðs sem og banka og sparisjóða vegna viðskipta þeirra með erlendan gjaldeyri eru undanþegnir gjaldeyrisleyfi.

Um umsóknir um gjaldeyrisleyfi fer eftir ákvæðum 1. mgr. 14. gr.

6. gr.

Leyfisgjald.

Hver sá sem fær innflutnings- eða gjaldeyrisleyfi, sbr. 5. og 14. gr., skal greiða í banka eða sparisjóði 1% af fjárhæð þeirri sem tiltekin er í leyfinu. Undanþegin leyfisgjaldi eru leyfi fyrir bensíni og brennsluolíum, sem falla undir tollskrárnúmer 2710.0019, 2710.0060 og 2710.0070, og flutningsgjöld af þessum vörum.

Leyfisgjaldið rennur til samstarfsnefndar um gjaldeyrismál, sbr. 9. gr., m.a. til að standa straum af kostnaði banka og sparisjóða við útgáfu og skráningu leyfa, skýrslugerðir o.fl. en afgangur í ríkissjóð.

7. gr.

Upplýsinga- og skýrsluskylda.

Aðilum, sem viðskipti hafa með erlendan gjaldeyri, er skylt að veita viðskiptaráðuneytinu og Seðlabankanum allar þær upplýsingar, sem óskað kann að verða eftir um gjaldeyrisviðskipti, til að unnt sé að sinna nauðsynlegu eftirliti og safna gögnum vegna hagskýrslugerðar.

8. gr.

Eyðublöð og kennitala.

Það er skilyrði fyrir öllum gjaldeyrisviðskiptum að umsóknir séu skilmerkilega færðar á þar til gerð eyðublöð, sbr. 10. gr., og að kennitala viðskiptavinar og eðli viðskiptanna komi greinilega fram.

9. gr.

Samstarfsnefnd um gjaldeyrismál.

Viðskiptaráðherra skipar samstarfsnefnd um gjaldeyrismál. Í henni sitja fulltrúar viðskiptaráðuneytisins, Seðlabankans, viðskiptabankanna og Lánastofnunar sparisjóðanna hf. Formaður nefndarinnar skal vera úr viðskiptaráðuneytinu. Kostnaður af starfi nefndarinnar skal greiddur af leyfisgjöldum, sbr. 6. gr.

Samstarfsnefnd um gjaldeyrismál skal m.a. fjalla um mál sem tengjast gjaldeyrisyfirfærslum og fjármagnsflutningum, þ.m.t. erlendum lántökum, sem þarfnast sérstakra heimilda eða falla utan við þær starfsreglur sem viðskiptabönkum og sparisjóðum eru settar. Hún skal enn fremur fylgjast með framkvæmd þessara mála og sjá um að fyllsta samræmis sé gætt við afgreiðslu þeirra milli einstakra stofnana.

10. gr.

Nánari reglur um framkvæmd þessarar reglugerðar.

Seðlabankinn setur í samráði við viðskiptaráðuneytið nánari reglur um framkvæmd einstakra ákvæða í þessari reglugerð eftir því sem ástæða er til, s.s. um framlagningu gagna, upplýsingaskyldu, gerð eyðublaða o.þ.h.

III. KAFLI

Gjaldeyriseftirlit.

11. gr.

Gjaldeyriseftirlit Seðlabanka Íslands.

Seðlabankinn hefur umsjón með gjaldeyrisversluninni og eftirlit með því að lögum og reglum um verslun með og ráðstöfun á erlendum gjaldeyri sé fylgt, sbr. 22. gr. laga nr. 36/1986 um Seðlabanka Íslands og 6. gr. laga nr. 63/1979 um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála með áorðnum breytingum.

Aðalverkefni gjaldeyriseftirlits Seðlabankans eru m.a. þessi:

1. Að hafa eftirlit með því að erlendum gjaldeyrir, sem er endurgjald fyrir vöru, þjónustu eða annað, sé seldur eða honum skilað til viðskiptabanka eða sparisjóðs, sbr. 3. gr. þessarar reglugerðar.
2. Að hafa eftirlit með því, með aðstoð þeirra sem heimild hafa til að versla með erlendan gjaldeyri, að erlendum gjaldeyrir sé notaður reglum samkvæmt.
3. Að fylgjast með framkvæmd reglna um gjaldeyrisviðskipti, þ.m.t. fjármagnsflutningum til og frá landinu. Gjaldeyriseftirlitið skal fylgjast með gjaldeyrisyfirfærslum og meðferð skjala og fylgja því eftir í samvinnu við þá sem heimild hafa til að versla með erlendan gjaldeyri að farið sé eftir settum reglum.

12. gr.

Stöðvun gjaldeyrisafgreiðslu vegna meintra brota á gjaldeyrisreglum.

Gjaldeyriseftirlitinu er heimilt að stöðva tímabundið gjaldeyris sölu og gjaldeyrisafgreiðslur, þ.m.t. erlendar lántökur, til þeirra aðila, sem að þess mati hafa brotið settar gjaldeyrisreglur, þ.á m. um skilaskyldu og ráðstöfun á erlendum gjaldeyri, notkun greiðslufrests, skýrslugerð og önnur atriði er gjaldeyrisviðskipti varða. Ákvörðun um þetta má áfrýja til viðskiptaráðuneytisins en slíkt málskot stöðvar þó ekki framkvæmd ákvörðunar. Gjaldeyriseftirlitið tilkynnir þeim sem heimild hafa til að versla með erlendan gjaldeyri um stöðvun gjaldeyris sölu og ber þeim að sjá um framkvæmd ákvörðunarinnar og veita gjaldeyriseftirlitinu nauðsynlega aðstoð í því sambandi.

IV. KAFLI

Gjaldeyrisviðskipti vegna inn- og útflutnings á vöru.

13. gr.

Innflutningur á vöru.

Innflutningur á vöru til landsins er óheftur nema annað sé ákveðið í lögum, reglugerðum eða öðrum stjórnvaldsfyrirmælum.

14. gr.

Innflutningsleyfi.

Í þeim tilvikum, sem innflutningur á vöru er háður leyfi, skal senda umsókn um innflutningsleyfi ásamt umsókn um gjaldeyrisleyfi, sbr. 5. gr., til viðskiptabanka eða sparisjóðs. Samstarfsnefnd um gjaldeyrisráðgjöf fjallar um og tekur ákvarðanir um umsóknir um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi en viðskiptabankar og sparisjóðir gefa leyfin út og innheimta gjald af þeim, sbr. 6. gr.

Við tollafgreiðslu á vörum, sem háðar eru innflutningsleyfi, skulu tollstjórar gæta þess að því sé framvísað.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. þessarar greinar er ávallt heimilt að flytja vörur til landsins án innflutningsleyfis í eftirtöldum tilvikum:

1. Vörur sem ætlaðar eru til afnota fyrir sendiráð erlendra ríkja og aðra sem samkvæmt lögum og venju njóta hér tollfrelsis eftir nánari reglum settum af fjármálaráðherra.
2. Gjafir og aðrar sendingar sem sönnur eru færðar á að sendar séu hingað án þess að greiðsla komi fyrir. Ákvæði þetta á þó ekki við um vörur sem óheimilt er að flytja til landsins skv. lögum, reglugerðum eða öðrum stjórnvaldsfyrirmælum.

15. gr.

Útflutningur á vöru.

Um útflutning á vöru fer eftir reglum sem utanríkisráðuneytið setur.

Gjaldeyrisviðskipti vegna útflutnings á vöru eru háð ákvæðum þessarar reglugerðar nema annað sé ákveðið í lögum, reglugerðum eða öðrum stjórnvaldsfyrirmælum.

V. KAFLI

Gjaldeyrisviðskipti vegna inn- og útflutnings á þjónustu.

16. gr.

Innflutningur á þjónustu og þjónustugreiðslur til útlanda.

Innlendum aðilum er heimilt án innflutnings- eða gjaldeyrisleyfa að kaupa hvers konar þjónustu af erlendum aðilum innan þeirra takmarkana sem fram kunna að koma í lögum, reglugerðum eða öðrum stjórnvaldsfyrirmælum. Til þjónustugreiðslna í þessu sambandi teljast gjaldeyrisyfirfærslur á eftirfarandi sviðum:

1. Almenn atvinnustarfsemi þjónustuaðila, s.s. meiri háttar viðgerðir, sérfræðiþjónusta, starfsemi verktaka, greiðslur fyrir höfundarrétt og einkaleyfi, launagreiðslur, umboðs-laun, bankakostnaður, umskipunargjöld og annar erlendum kostnaður sem tengist framangreindum viðskiptum.
2. Flutningastarfsemi, s.s. gjöld, sem tengjast sjó- og loftflutningum, og viðgerðir og viðhald á flutningatækjum.
3. Tryggingar, s.s. almannatryggingar, tryggingar í tengslum við utanríkisviðskipti, líftryggingar og endurtryggingar.

4. Hagnaður af atvinnustarfsemi, arður, vextir og leiga.
5. Ferðakostnaður, þ.m.t. notkun greiðslukorta.
6. Tilfallandi yfirfærslur einstaklinga og fjölskyldna, s.s. námskostnaður, áskriftir að dagblöðum og tímaritum og kaup á tímaritum, dagblöðum, bókum, hljómplötum o.þ.h., sbr. þó ákvæði 42. gr. um ýmsa fjármagnsflutninga einstaklinga og fjölskyldna.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. gilda eftirfarandi takmarkanir um 5. og 6. tl.:

Ferðakostnaður.

Innlendum aðilum er heimilt að yfirfæra í erlendan gjaldeyri allt að 200.000 krónur eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í annarri mynt fyrir hvern einstakling til að greiða ferðakostnað í sérhverri ferð til útlanda. Ef um viðskiptaferð er að ræða hækkar hámarkið í 400.000 krónur eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í annarri mynt. Í þeim tilvikum, sem óskað er eftir hærri gjaldeyrisyfirfærslu, skulu umsóknir þar að lútandi sendar viðskiptabanka eða sparisjóði og þaðan til samstarfsnefndar um gjaldeyrismál ef umsóknin fellur utan almennra starfsreglna sem settar hafa verið. Noti ferðamaður greiðslukort erlendis skal heildarnotkun erlends gjaldeyris vera innan ofangreindra marka.

Þau fjárhæðarmörk, sem tilgreind eru í 1. mgr., falla niður hinn 1. janúar 1993.

Námskostnaður.

Íslenskum námsmönnum, er stunda nám erlendis eða sækja námskeið sem standa í a.m.k. einn mánuð, eru heimilaðar gjaldeyrisyfirfærslur með hliðsjón af mati Lánasjóðs íslenskra námsmanna á framfærslu- og námskostnaði í viðkomandi landi.

Gjaldeyrisyfirfærslur vegna maka mega nema allt að 50% af þeirri gjaldeyrisyfirfærslu, sem námsmaður á rétt á, og gjaldeyrisyfirfærsla vegna hvers barns 20% af sömu fjárhæð. Námsmenn geta fengið frekari gjaldeyrisyfirfærslur þegar þeir stofna heimili eða eru að koma sér fyrir erlendis í fyrsta skipti. Umsókn þar að lútandi skal send til viðskiptabanka eða sparisjóðs og þaðan til samstarfsnefndar um gjaldeyrismál ef umsóknin fellur utan almennra starfsreglna sem settar hafa verið.

Námsmönnum eru einnig heimilaðar gjaldeyrisyfirfærslur til að greiða skólagjöld enda leggi þeir fram gögn þar að lútandi, s.s. reikninga eða bréf frá skóla.

Allar takmarkanir í 1. og 2. mgr. á gjaldeyrisyfirfærslum til að greiða námskostnað falla niður hinn 1. janúar 1993.

17. gr.

Útflutningur á þjónustu og þjónustugreiðslur til landsins.

Innlendum aðilum er heimilt án takmarkana að flytja út hvers konar þjónustu og taka á móti þjónustugreiðslum frá útlöndum nema lög, reglugerðir eða önnur stjórnvaldsfyrirmæli kveði á um annað. Erlendur gjaldeyrir, sem aflað er fyrir útflutta þjónustu, er skilaskyldur skv. 3. gr.

VI. KAFLI

Fjármagnsflutningar.

18. gr.

Beinar fjárfestingar innlendra aðila í útlöndum.

Innlendum aðilum er heimilt að stofna til beinna fjárfestinga í atvinnurekstri í útlöndum enda sé ekki um að ræða hærri fjárhæð en 3.750.000 krónur eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í annarri mynt á almanaksárinu. Viðskiptaráðuneytið getur veitt rýmri heimildir en hér greinir skv. umsókn þar að lútandi.

Þau fjárhæðarmörk, sem tilgreind eru í 1. mgr., hækka í 5.625.000 krónur hinn 1. janúar 1991, 7.500.000 krónur hinn 1. janúar 1992 og þau falla niður hinn 1. janúar 1993.

19. gr.

Beinar fjárfestingar erlendra aðila innanlands.

Erlendum aðilum er heimilt innan þeirra marka, sem lög, reglugerðir eða önnur stjórnvaldsfyrirmæli kveða á um, að stofna til beinna fjárfestinga í atvinnurekstri hér á landi. Skylt er að tilkynna gjaldeyriseftirliti Seðlabankans um alla erlenda fjárfestingu í atvinnurekstri jafnskjótt og samningar eða ákvarðanir þar að lútandi liggja fyrir. Jafnframt skal tilkynna Hlutfélagaskrá um kaup og sölu erlendra aðila á hlutafé í íslensku félagi. Erlendum aðilum, sem stofna til beinna fjárfestinga í atvinnurekstri hér á landi, er heimilt að flytja í því skyni fé til landsins enda sé slíkur fjármagnsflutningur tilkynntur gjaldeyriseftirliti Seðlabankans og féð flutt til landsins fyrir milligöngu innlands viðskiptabanka eða sparisjóðs.

Heimilt er, skv. ákvæðum 16. gr., að flytja til útlanda mótttekinn arð eða annan hagnaðarhlut af fjárfestingunni.

20. gr.

Gjaldeyrisyfurfærslur við sölu á beinum fjárfestingum.

Innlendum aðilum, sem hafa stofnað til beinna fjárfestinga í atvinnurekstri í útlöndum, sbr. 18. gr., er heimilt við sölu á eignarhlut sínum eða slit atvinnufyrirtækisins að endurfjárfesta féð í atvinnurekstri í útlöndum í samræmi við ákvæði 18. gr. Að öðrum kosti skal féð flutt á ný til landsins, sbr. 3. gr.

Erlendum aðilum, sem hafa stofnað til beinna fjárfestinga í atvinnurekstri hér á landi, sbr. 19. gr., er heimilt við sölu á eignarhlut sínum eða slit atvinnufyrirtækisins að endurfjárfesta féð í atvinnurekstri hér á landi í samræmi við gildandi ákvæði laga, reglugerða eða annarra stjórnvaldsfyrirmæla eða flytja féð til útlanda enda hafi féð verið flutt til landsins og því ráðstafað í samræmi við ákvæði 19. gr.

21. gr.

Fasteignaviðskipti innlendra aðila í útlöndum.

Um viðskipti innlendra aðila með fasteignir í útlöndum fer eftir reglum sem Seðlabankinn setur.

22. gr.

Fasteignaviðskipti erlendra aðila á Íslandi.

Erlendum aðilum er heimilt að kaupa fasteignir hér á landi innan þeirra marka, sem kveðið er á um í lögum, reglugerðum eða öðrum stjórnvaldsfyrirmælum, og flytja fé í því skyni til landsins fyrir milligöngu innlands viðskiptabanka eða sparisjóðs.

Við sölu á fasteign hér á landi er erlendum aðilum heimilt að kaupa aðra fasteign innan þeirra marka, sem kveðið er á um í 1. mgr. eða flytja söluandvirði fasteignarinnar úr landi enda hafi féð verið flutt til landsins og því ráðstafað í samræmi við ákvæði 1. mgr.

Erlendum aðilum er heimilt, skv. ákvæðum 16. gr., að flytja til útlanda leigutekjur eða annan mótttekinn arð af fasteignum.

23. gr.

Viðskipti innlendra aðila með markaðsverðbréf í erlendri mynt.

Um viðskipti innlendra aðila með erlend markaðsverðbréf og markaðsverðbréf, sem innlendir aðilar hafa gefið út í erlendri mynt í útlöndum, fer eftir reglum sem Seðlabankinn setur.

24. gr.

Útgáfa innlendra aðila á markaðsverðbréfum í útlöndum.

Innlendum aðilum er heimilt að gefa út og selja markaðsverðbréf í útlöndum í annarri mynt en íslenskum krónum innan þeirra marka sem kveðið er á um í lögum, reglugerðum eða öðrum stjórnvaldsfyrirmælum. Heimilt er að flytja til landsins söluandvirði útgefinna verðbréfa og flytja til útlanda fé í því skyni að endurgreiða höfuðstól þeirra eða kaupa þau fyrir gjalddaga ef hagkvæmt þykir. Heimilt er skv. ákvæðum 16. gr. að flytja til útlanda fé til að greiða arð og vexti af verðbréfum sem innlendir aðilar hafa gefið út í útlöndum.

25. gr.

Viðskipti erlendra aðila með innlend markaðsverðbréf.

Erlendum aðilum er heimilt að kaupa fyrir milligöngu innlendra verðbréfamiðlara hlutabréf og skuldabréf með gjalddaga einu ári eða síðar frá kaupdegi sem innlendir aðilar hafa gefið út og skráð eru á Verðbréfabingi Íslands. Sé hlutafjáreign einhvers erlends aðila hærri en sem nemur 15% af útgefnu hlutafé viðkomandi hlutafélags gilda ákvæði 19. gr. ef ekki koma til aðrar takmarkanir á eignarhlut erlendra aðila í lögum, reglugerðum eða öðrum stjórnvaldsfyrirmælum. Skylt er erlendum aðilum að flytja fé til landsins í þessu skyni fyrir milligöngu innlends viðskiptabanka eða sparisjóðs. Innlend verðbréf, sem erlendir aðilar eignast, þó ekki verðbréf sem innlendir aðilar hafa gefið út í útlöndum, sbr. 24. gr., skulu varðveitt hjá innlendum aðilum.

Erlendum aðilum er heimilt að selja fyrir milligöngu innlendra verðbréfamiðlara verðbréf, sem þeir eignast skv. 1. mgr. og ráðstafa söluandvirðinu skv. ákvæðum 1. mgr. eða flytja féð til útlanda enda hafi féð verið flutt til landsins og því ráðstafað í samræmi við ákvæði 1. mgr.

Erlendum aðilum er heimilt skv. ákvæðum 16. gr., að flytja til útlanda mótttekinn arð, vaxtatekjur og aðrar tekjur af innlendum verðbréfum.

26. gr.

Útgáfa erlendra aðila á markaðsverðbréfum hér á landi.

Erlendum aðilum er heimilt að gefa út markaðsverðbréf hér á landi í íslenskum krónum eða erlendra mynt enda sé gætt ákvæða 15. gr. laga nr. 20/1989 um verðbréfaviðskipti og verðbréfasjóði og verðbréfin skráð á Verðbréfabingi Íslands. Um viðskipti innlendra aðila með verðbréfi í erlendra mynt, sem erlendum aðili hefur gefið út hér á landi, fer eftir reglum sem Seðlabankinn setur, sbr. 23. gr. Heimilt er að flytja söluandvirði útgefinna verðbréfa til útlanda og flytja til landsins fé í því skyni að endurgreiða höfuðstól þeirra eða kaupa þau fyrir gjalddaga. Heimilt er skv. ákvæðum 16. gr. að flytja til landsins fé til að greiða arð og vexti af verðbréfum sem erlendir aðilar hafa gefið út hér á landi.

27. gr.

Erlendur greiðslufrestur til innlendra aðila í tengslum við innflutning á vöru og þjónustu.

Innlendum aðilum er heimilt að flytja inn einstakar vörusendingar með allt að 360 daga greiðslufresti ef ekki kemur til ábyrgðar eða endurláns innlends viðskiptabanka, sparisjóðs, tryggingarfélags, fjárfestingarlánasjóðs eða annarrar innlendar fjármálastofnunar. Ekki er þó heimilt að notfæra sér lengri greiðslufrest en almennt gerist í milliríkjaviðskiptum með hlutaðeigandi vörflokk.

Komi til ábyrgðar eða endurláns þeirra stofnana og fyrirtækja, sem um getur í 1. mgr., við innflutning vöru þá er heimilaður erlendum greiðslufrestur til allt að 180 daga. Fresturinn má

þó ekki vera lengri en almennt gerist í milliríkja viðskiptum með hlutaðeigandi vöruflokk. Greiðslufrestur við innflutning á olíu og bensíni (tollskrárnúmer 2710.0011, 2710.0019, 2710.0020, 2710.0042, 2710.0060 og 2710.0070) má þó eigi vera lengri en 105 dagar.

Við innflutning á vörum með greiðslufresti skal reikna frestinn eigi síðar en frá tollafgreiðsludegi. Skal innflytjandi skrásetja greiðslufrestinn hjá viðskiptabanka eða sparisjóði samhliða tollafgreiðslu ef umsaminn frestur er lengri en 60 dagar.

Umsóknir um rýmri heimildir en hér greinir skulu sendar viðskiptabanka eða sparisjóði sem leggur þær fyrir til úrskurðar samstarfsnefndar um gjaldeyrismál, sbr. 9. gr.

28. gr.

Erlendar lántökur innlendra aðila í tengslum við innflutning, leigusamninga og innlenda framleiðslu á vélum, tækjum og búnaði til nota í atvinnurekstri.

Innlendum aðilum er heimilt að taka erlend lán til að fjármagna innflutning og innlenda framleiðslu á eða semja um fjármögnunar- eða kaupleigu í tengslum við innflutning á vélum, tækjum og búnaði til nota í atvinnurekstri og taka erlend lán til að fjármagna skipaviðgerðir hér á landi eða í útlöndum innan eftirfarandi marka:

1. Við innflutning eða innlenda framleiðslu á vélum, tækjum og búnaði til nota í atvinnurekstri geta erlend lán hæst numið 80% af innlendu verði vörunnar en 70% ef slíkum lánum fylgir ábyrgð eða endurlán innlends viðskiptabanka, sparisjóðs, tryggingarfélags, fjárfestingarlánasjóðs eða annarrar innlendar fjármálastofnunar.
2. Lánshlutfall við fjármögnun á viðgerðum fiskiskipa hér á landi eða í útlöndum getur ekki orðið hærra en viðmiðunarhlutfall Fiskveiðasjóðs Íslands í sambærilegum tilvikum. Um önnur skip gilda lánshlutföll skv. 1. tl.
3. Við innflutning eignarleigufyrirtækja á vélum, tækjum og búnaði í því skyni að gera eignarleigusamning um notkun þeirra við innlenda aðila geta erlend lán hæst numið 80% af samningsverði. Í þeim tilvikum, sem innlendir aðilar semja beint við erlend eignarleigufyrirtæki, skulu þeir leggja fram við samningsgerð fjárhæð er nemur 20% af samningsverði og er erlend lántaka vegna þess hluta samningsverðs óheimil.

Viðskiptaráðuneytið gefur út auglýsingu þar sem fram koma þeir vöruflokkar sem ákvæði þessarar greinar ná til.

Viðskiptaráðuneytið getur veitt rýmri heimildir en hér greinir skv. umsókn þar að lútandi.

Þau hlutföll, sem tilgreind eru í 1. og 3. tl. 1 mgr. (80%), hækka í 100% hinn 1. janúar 1993 í þeim tilvikum þegar ekki er um að ræða ábyrgð eða endurlán innlendar fjármálastofnunar.

29. gr.

Aðrar erlendar lántökur innlendra aðila í tengslum við innflutning á vöru og þjónustu.

Sækja skal um heimildir til annarra erlendra lántaka í tengslum við innflutning á vöru og þjónustu en fram koma í 27. og 28. gr. til viðskiptaráðuneytisins.

30. gr.

Erlend lán til innlendra aðila vegna útflutningsvöru.

Innlendum framleiðendum útflutningsvöru, útflytjendum eða sölusamtökum er heimilt að taka erlend lán til að fjármagna útflutning vöru eða birgðir af slíkri vöru og flýta þannig fyrir skilum á söluandvirði vörunnar.

Útflutningslán má aldrei nema hærri fjárhæð en sem nemur söluandvirði vörunnar, sem lántakandi á útistandandi í útlöndum, að viðbættu andvirði birgða af fullunninni útflutningsvöru.

31. gr.

Yfirdráttarheimildir innlendra banka og sparisjóða í erlendum bönkum.

Innlendum bönkum og sparisjóðum er heimilt að semja um yfirdráttarheimildir til skamms tíma í erlendum bönkum, enda sé notkun þeirra í samræmi við reglur sem Seðlabankinn setur um erlendan greiðslujöfnuð þessara stofnana.

32. gr.

Lánveitingar innlendra aðila til erlendra aðila í tengslum við útflutning á vöru og þjónustu.

Innlendum aðilum er heimilt að veita erlendum aðilum greiðslufrest við útflutning á vöru og þjónustu enda sé greiðslufresturinn ekki lengri en almennt gerist í milliríkjavíðskiptum með hlutadeigandi vöruflokk. Útflytjandi skal skrá á útflutningsskjöl þann greiðslufrest sem hann heimilar.

33. gr.

Erlend lán til innlendra aðila án sérstaks tilefnis.

Innlendum aðilum er heimilt að taka erlend lán í öðru skyni en fram kemur í 27., 28. og 29. gr., svo framarlega sem slíkum lánum fylgir ekki ábyrgð eða endurlán innlends viðskiptabanka, sparisjóðs, tryggingarfélags, fjárfestingarlánasjóðs eða annarrar innlendar fjármálastofnunar og eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

1. Lánið sé eigi hærri en sem nemur 3.750.000 krónum eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í annarri mynt á almanaksárinu.
2. Lánstími sé eigi skemmri en eitt ár.
3. Gjaldeyrisyfirlærslur vegna lánsins séu í samræmi við ákvæði 2. og 3. gr.
4. Fullkomið eintak lánssamninga, þ.m.t. allir viðaukar og fylgiskjöl, sé sent gjaldeyriseftirliti Seðlabankans innan eins mánaðar frá undirskrift lánssamnings.

Viðskiptaráðuneytið getur veitt undanþágu frá skilyrðum, sem fram koma í 1. og 2. tl. skv. umsókn þar að lútandi.

Þau fjárhæðarmörk, sem tilgreind eru í 1. tl. 1. mgr., hækka í 5.625.000 krónur hinn 1. janúar 1991, 7.500.000 krónur hinn 1. janúar 1992 og þau falla niður hinn 1. janúar 1993.

34. gr.

Lánveitingar innlendra aðila til erlendra aðila án sérstaks tilefnis.

Innlendum aðilum er heimilt að veita erlendum aðilum lán í öðrum tilvikum en fram kemur í 32. gr. enda sé eftirfarandi skilyrðum fullnægt:

1. Lánið sé eigi hærri en sem nemur 3.750.000 krónum eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í annarri mynt á almanaksárinu.
2. Lánstími sé eigi skemmri en eitt ár.
3. Gjaldeyrisyfirlærslur vegna lánsins séu í samræmi við ákvæði 2. og 3. gr.
4. Fullkomið eintak lánssamninga, þ.m.t. allir viðaukar og fylgiskjöl, sé sent gjaldeyriseftirliti Seðlabankans innan eins mánaðar frá undirskrift lánssamnings.

Seðlabankinn getur veitt undanþágu frá skilyrðum, sem fram koma í 1. og 2. tl. skv. umsókn þar að lútandi.

Þau fjárhæðarmörk, sem tilgreind eru í 1. tl. 1. mgr., hækka í 5.625.000 krónur hinn 1. janúar 1991, 7.500.000 krónur hinn 1. janúar 1992 og þau falla niður hinn 1. janúar 1993.

35. gr.

Greiðslutryggingar, ábyrgðir, veðsetningar o.fl.

Innlendum aðilum er heimilt að setja greiðslutryggingu, ganga í ábyrgð til hagsbóta fyrir erlenda aðila og takast á hendur slíka ábyrgð fyrir erlenda aðila gagnvart innlendum aðilum. Þeim er einnig heimilt að framselja og veðsetja erlendum aðilum verðmæti hér á landi eða erlendis innan þeirra marka sem kveðið er á um í lögum, reglugerðum eða öðrum stjórnvaldsfyrirmælum.

36. gr.

Innlendir gjaldeyrisreikningar.

Innlendum aðilum, sem eiga eða eignast erlendan gjaldeyri fyrir útflutning á vöru eða þjónustu eða á annan hátt í samræmi við gildandi gjaldeyrisreglur, er heimilt að leggja hann inn á innlendan gjaldeyrisreikning í innlendum viðskiptabanka eða sparisjóði. Sama rétt hafa íslenskir ríkisborgarar, sem búsettir eru erlendis, og erlend fyrirtæki sem innlendir aðilar eiga að meiri hluta.

37. gr.

Bankareikningar í eigu innlendra aðila í erlendum innlánsstofnunum.

Óheimilt er að opna bankareikninga í íslenskum krónum í útlöndum.

Innlendum aðilum er heimilt að opna bankareikninga í erlendri mynt í útlöndum enda sé eftirtöldum skilyrðum fullnægt:

1. Reikningseigandi eignast hinn erlenda gjaldeyri í samræmi við gildandi gjaldeyrisreglur.
2. Heildarinnstæður sérhvers innlends aðila séu að hámarki 750.000 krónur eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í annarri mynt.
3. Sérhver bankareikningur sé skráður hjá gjaldeyriseftirliti Seðlabankans.

Seðlabankinn getur veitt undanþágu frá ofangreindum skilyrðum skv. umsókn þar að lútandi.

Þau fjárhæðarmörk, sem tilgreind eru í 2. tl., hækka í 1.500.000 krónur hinn 1. janúar 1991, 3.750.000 krónur hinn 1. janúar 1992 og þau falla niður hinn 1. janúar 1993.

Eftirtaldir aðilar eru undanþegnir þeim fjárhæðarmörkum sem koma fram í 2. tl. 2. mgr.:

1. Eigendur íslenskra flutningstækja sem starfrækt eru að hluta til eða að öllu leyti í útlöndum.
2. Innlendir aðilar sem starfrækja fyrirtæki erlendis að því marki sem nauðsynlegt er vegna reksturs þeirra svo og innlendir viðskiptabankar og sparisjóðir.
3. Innlend váttryggingarfélag sem endurtryggja í útlöndum í erlendri mynt eða taka að sér tryggingar erlendis.
4. Innlendir aðilar sem fá umboðslaunatekjur frá erlendum viðskiptaaðilum.

38. gr.

Bankareikningar í íslenskum krónum í eigu erlendra aðila í innlendum viðskiptabönkum eða sparisjóðum.

Erlendum aðilum, er hafa með höndum starfsemi hér á landi, er heimilt að opna reikninga í íslenskum krónum í innlendum viðskiptabanka eða sparisjóði og yfirfæra til útlanda innstæðu á slíkum reikningum enda sé eftirfarandi skilyrðum fullnægt:

1. Viðskiptabankar og sparisjóðir tilkynni gjaldeyriseftirliti Seðlabankans jafnóðum um opnun slíkra reikninga.
2. Hér sé einungis um að ræða reikninga sem tengjast starfsemi viðkomandi aðila hér á landi.

Seðlabankinn getur veitt undanþágu frá ofangreindum skilyrðum skv. umsókn þar að lútandi.

39. gr.

Bankareikningar í erlendri mynt í eigu erlendra aðila í innlendum viðskiptabönkum eða sparisjóðum.

Erlendum aðilum er heimilt að að opna reikninga í erlendri mynt í innlendum viðskiptabönkum eða sparisjóðum, enda sé eftirfarandi skilyrðum fullnægt:

1. Viðskiptabankar og sparisjóðir tilkynni gjaldeyriseftirliti Seðlabankans jafnóðum um opnun slíkra reikninga.
2. Gjalddeyrisyfirlýsingar af og á slíka reikninga skulu vera í samræmi við ákvæði annarra greina þessarar reglugerðar.

40. gr.

Kaup á erlendum gjaldeyri fyrir gjalddaga, framvirk gjaldeyrisviðskipti, viðskipti með skiptirétt, mynt- og vaxtaskipti.

Innflytjendum kornvara, olíuvara, járn, timburs og hliðstæðra magnvara og innlendum aðilum, er tekið hafa erlend lán, er heimilt að kaupa erlendan gjaldeyri allt að sex mánuðum fyrir gjalddaga til að greiða þessar vörur eða greiða afborganir og vexti skv. nánari samningi við innlendan viðskiptabanka eða sparisjóð enda sé hinn erlendi gjaldeyri geymdur á innlendum gjaldeyrisreikningi fram að gjalddaga.

Innlendum aðilum er heimilt að gera framvirka samninga um gjaldeyrisviðskipti við aðra innlenda aðila eða erlenda aðila svo framarlega sem eingöngu er um að ræða samninga um tvær eða fleiri erlendar myntir en ekki íslenskar krónur og að gjaldeyrisviðskiptin tengist inn- eða útflutningi á vöru og þjónustu eða greiðslu afborgana og vaxta af erlendum lánum.

Innlendum aðilum er heimilt að gera samninga um skiptirétt í gjaldeyrisviðskiptum við aðra innlenda aðila eða erlenda aðila svo framarlega sem eingöngu er um að ræða samninga um tvær eða fleiri erlendar myntir en ekki íslenskar krónur og gjaldeyrisviðskiptin tengist inn- eða útflutningi á vöru og þjónustu eða greiðslu afborgana og vaxta af erlendum lánum.

Innlendum aðilum, sem hafa tekið erlend lán, er heimilt að stofna til mynt- og vaxtaskipta við aðra innlenda aðila eða erlenda aðila enda sé þess gætt að samningstímabil sé ekki lengra en fyrir tiltekið erlent lán viðkomandi innlands aðila og gjaldeyriseftirliti Seðlabankans sent afrit af samningum um slík skipti.

Innlendir bankar og sparisjóðir eru undanþegnir þeim takmörkunum, sem fram koma í 2. og 3. mgr., enda séu viðskipti þeirra í samræmi við reglur sem Seðlabankinn setur um erlendan greiðslujöfnuð þessara stofnana.

41. gr.

Líftryggingar.

Heimilt er að flytja til og frá landinu bætur og uppsafnaðan höfuðstól vegna samninga um líftryggingu sem innlendir aðilar hafa gert við erlenda aðila.

42. gr.

Ýmsir fjármagnsflutningar einstaklinga og fjölskyldna.

Einstaklingum, fjölskyldum og öðrum innlendum aðilum eru heimilaðir ýmsir minni háttar fjármagnsflutningar til útlanda, s.s. gjafir, greiðslur á arfi eftir innlendan aðila og greiðslur á vinningum til erlendra þátttakenda í innlendu happdrætti eða veðmáli enda nemi gjaldeyrisyfifærsla ekki hærri fjárhæð en 200.000 krónum á almanaksárinu eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í annarri mynt. Um lánveitingar til og frá landinu til náinna fjölskyldumeðlima gilda ákvæði 33. og 34. gr.

Einstaklingum og fjölskyldum, sem sest hafa að hér á landi, eru heimilaðar gjaldeyrisyfifærslur til að greiða af lánum sem tekin voru áður en viðkomandi settist að hér á landi enda sé fylgt ákvæðum 33. gr. þessarar reglugerðar.

Þeim sem flytjast búferlum frá landinu er heimilt að yfirfæra til útlanda allt að 750.000 krónur eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt fyrir hvern einstakling gegn framvísun flutningsvottorðs og afganginn af eignum sínum gegn framvísun erlends búsetuvottorðs.

43. gr.

Flutningur peningaseðla, verðbréfa o.fl. á milli landa.

Um flutning peningaseðla og hvers konar myntar, minnispeninga, gulls og annarra dýrra málma, verðbréfa og hvers konar skuldbindinga á milli landa fer eftir reglum sem Seðlabankinn setur.

VII. KAFLI

Niðurfelling gengisskráningar og tímabundin stöðvun fjármagnsflutninga.

44. gr.

Niðurfelling gengisskráningar.

Seðlabankanum er heimilt að fella niður einhliða gengisskráningu um stundarsakir.

Viðskiptabönkum og sparisjóðum er þó heimilt að annast nauðsynlegar gjaldeyrisyfifærslur á meðan gengi er ekki skráð enda sé áskilin hæfileg trygging í samráði við Seðlabankann við afhendingu eða móttöku gjaldeyris og gengið endanlega frá greiðslu hans strax og gengi hefur verið skráð að nýju.

45. gr.

Tímabundin stöðvun fjármagnsflutninga.

Seðlabankanum er heimilt að höfðu samráði við viðskiptaráðuneytið að ákveða einhliða tímabundna stöðvun einhverra eða allra fjármagnsflutninga sem fjallað er um í VI. kafla þessarar reglugerðar ef skyndilegir og óvenjumiklir fjármagnsflutningar til og frá landinu valda óstöðugleika í gengis- og peningamálum.

VIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

46. gr.

Gengisviðmiðun fjárhæða.

Fjárhæðarmörk þau, sem tilgreind eru í 16., 18., 33., 34., 37. og 42. gr. reglugerðar þessarar, breytast mánaðarlega í samræmi við gengisvísitölu (kaupgengi) hinnar evrópsku mynteiningar (ECU), sem Seðlabankinn skrári og auglýsir með gildistöku 1. dag hvers mánaðar. Grunnvísitala er gengi, sem tekur gildi 1. ágúst 1990.

47. gr.
Þagnarskylda.

Þeir sem annast framkvæmd þessarar reglugerðar eru bundnir þagnarskyldu um hagi einstakra viðskiptamanna og önnur atriði sem þeir fá vitneskju um í starfi sínu og leynt skulu fara skv. lögum, fyrirmælum yfirboðara eða eðli málsins nema dómari úrskurði að upplýsingar sé skylt að veita fyrir dómi eða lögreglu eða skylda sé til að veita upplýsingar lögum samkvæmt. Þagnarskyldan helst þótt látið sé af starfi.

48. gr.
Viðurlög.

Um brot gegn ákvæðum þessarar reglugerðar fer eftir ákvæðum 17. gr. laga nr. 63/1979 um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála með áorðnum breytingum.

Mál út af brotum á þessari reglugerð fara að hætti opinberra mála.

49. gr.
Gildistaka.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. heimild í lögum nr. 63/1979 um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála með áorðnum breytingum og lögum nr. 36/1986 um Seðlabanka Íslands með áorðnum breytingum, öðlast gildi hinn 1. september 1990. Jafnframt falla eftirtaldar reglugerðir og auglýsingar úr gildi: Reglugerð nr. 211/1988 um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála, reglugerð nr. 50/1988 um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi með áorðnum breytingum nr. 132/1988, auglýsing nr. 309/1986 um erlend lán vegna útflutningsafurða, auglýsing nr. 489/1989 um erlendar lántökur og leigusamninga vegna innflutnings á vélum, tækjum og búnaði til atvinnurekstrar og auglýsing nr. 499/1989 um innflutning með greiðslufresti og aðrar erlendar lántökur.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þrátt fyrir ákvæði 5. og 6. gr. gilda eftirfarandi reglur um gjaldeyrisleyfi og leyfisgjald til og með 31. desember 1990:

Gjaldleyrisleyfi þarf fyrir öllum greiðslum til útlanda nema í þeim tilvikum sem hér greinir:

1. Vöruafgreiðslum þar sem viðkomandi vörur eru ekki háðar innflutningsleyfum skv. 13. og 14. gr.
2. Greiðslum sem Stjórnarráðið innir af hendi til erlendra aðila vegna vaxtakostnaðar og afborgana af erlendum ríkislánum, kostnaði við utanríkisþjónustuna og greiðslum þess til alþjóðastofnana.
3. Greiðslum vegna þjónustu Póst- og símamálastofnunarinnar.
4. Erlendum kostnaði gjaldeyrisafgreiðslna banka og sparisjóða.

Hver sá sem fær innflutningsleyfi, sbr. 13. og 14. gr., eða gjaldeyrisleyfi, sbr. 1. mgr. þessa bráðabirgðaákvæðis, skal greiða í viðskiptabanka eða sparisjóði 1% af fjárhæð þeirri sem tiltekin er í leyfinu. Undanþegin leyfisgjaldinu eru:

1. Leyfi fyrir bensíni og brennsluólíum, sem falla undir tollskrárnúmer 2710.0019, 2710.0060 og 2710.0070, og flutningsgjöld af þessum vörum.
2. Greiðsla vörukaupalána sem tekin eru mest til 360 daga.
3. Leyfi fyrir námskostnaði.

Þriðjungur leyfisgjaldsins rennur til samstarfsnefndar um gjaldeyrismál, m.a. til að standa straum af kostnaði viðskiptabanka og sparisjóða við útgáfu og tölvuskráningu leyfa, svo og skýrslugerðir, en afgangur í ríkissjóð.

Viðskiptaráðuneytið, 27. júlí 1990.

Jón Sigurðsson.

Björn Friðfinnsson.

AUGLÝSING

um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi.

1. gr.

Á grundvelli 1.–3. gr. laga nr. 63/1979 um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála og 13. gr., sbr. 14. gr. reglugerðar nr. 312/1990 um sama efni er innflutningur annarra vara en taldar eru upp hér á eftir óheftur, nema annað sé ákveðið í lögum, reglugerðum eða öðrum stjórnvaldsfyrirmælum:

Tollskrárn.	Vörutegund
0101.1100 0106.0009	til Lifandi dýr
0201.1000 0201.3000	til Kjöt af dýrum af nautgripakyni, nýtt eða kælt
0202.1000 0202.3000	til Kjöt af dýrum af nautgripakyni, frosið
0203.1100 0203.2900	til Svínakjöt, nýtt, kælt eða fryst
0204.1000 0204.5000	til Kinda- eða geitakjöt, nýtt, kælt eða fryst
0205.0000	Kjöt af hrossum, ösnum, múlösnum eða múldýrum, nýtt, kælt eða fryst
0206.1000 0206.9000	til Ætir hlutar af dýrum af nautgripakyni, svínum, kindum, geitum, hestum, ösnum, múlösnum eða múldýrum, nýtt, kælt eða fryst
0207.1000 0207.5000	til Kjöt og ætir hlutar af alifuglum í nr. 0105 (þ.e. hænsnum af tegundinni <i>Gallus domesticus</i> , öndum, gæsnum, kalkúnum og perluhænsnum), nýtt, kælt eða fryst
0208.1000 0208.2000 0208.9003 0208.9009	til til Annað kjöt og ætir hlutar af dýrum, nýtt, kælt eða fryst